

[Niels Westerby:]

stillet det ændringsforslag, vi har, er det fordi Københavns universitets rektor ganske enkelt har udtalt, at han mener, at universitetets undervisning og forskning med de bevillinger, der er stillet til rådighed, ikke kan drives på en forsvarlig måde. Universitetet har søgt om 170 mill. kr., det har ved finanslovsforslaget fået 146 mill. kr. Universitetets rektor har peget på, at der må en forhøjelse til på 12 mill. kr., for at man overhovedet kan drive universitetet forsvarligt. Dette er en meget vigtig tilkendegivelse fra denne læreanstalts side. Vi ved, at studentertallet er stærkt stigende, at forskningsbehovet er meget stort, og derfor er det mindste, vi kan gøre i det kommende finansår, at gøre den indsats, som ligger i det ændringsforslag, der er stillet fra liberalt centrums side.

Ganske specielt for de ikke-faglærte arbejderes vedkommende — det er også meget vigtigt med hensyn til faglærte arbejderes uddannelse og mange andre former for erhvervsuddannelse og faglig uddannelse at gøre en stærkere indsats end nu — er problemet i virkeligheden, at bedre uddannelsesmuligheder er det, der først og fremmest kan løse lavtlønsproblemet her i landet og medvirke til, at vi får et smidigere arbejdsmarked. Derfor skal der selvfølgelig en indsats til på disse områder af en helt anden og meget højere størrelsesorden end det, der er fastlagt i dette finanslovsforslag, også i meget højere grad end det, der ligger i det ændringsforslag, vi har stillet. Men vi mener, at en forhøjelse af bevillingerne med en lille million er inden for de programmer og rammer, som det i øjeblikket er muligt at udfylde, og også er nødvendig for at vi kan komme så langt i det kommende finansår, som det overhovedet er muligt på dette område.

Jeg understreger, at dette område må udbygges meget kraftigt i det næste finansår og i stadig stigende grad i de kommende finansår sammen med andre erhvervs- og faglige uddannelser, men jeg mener, at vi må begynde med disse to områder og få gjort den konkrete indsats, der ligger i disse to ændringsforslag, for på den måde at få brudt isen og komme i gang med hele uddannelses- og forskningsinvesteringsområdet.

Morten Lange: Jeg vil gerne sige et par ord om hr. Niels Westerbys paradeforslag, som han så rigtigt selv karakteriserede det. Det forekommer mig, det ville være en fuldstændig uudholdelig praksis i dette ting, hvis vi ved tredje behandling uden nærmere studium af bevillingsgrundlaget skulle tage stilling til en række ændringsforslag, der bød på forhøjelser på forskellige områder, hvor der var sket departemental nedskæring eller på anden måde reduktion i de ansøgninger, der oprindeligt forelå.

Vi er ikke i min gruppe i stand til at bedømme, om de to områder, hr. Niels Westerby fremdrager, er de mest nødlidende på finansloven; der kunne sikkert nævnes en lang række andre, som også er i betydelig nød, og der kunne sikkert stilles en lang række overordentlig rimelige ændringsforslag til dette finanslovsforslag i retning af forøgede bevillinger på en række områder, derom er der formodentlig ikke et eneste medlem i dette ting der er i tvivl.

Men hr. Niels Westerby har jo på så snild vis karakteriseret sig selv i sit indlæg. Vi fik denne udmærkede fremstilling af, at nu måtte statens kasseoverskud bringes i vejret, det var for lille, den restriktive politik, stramningen, måtte fortsætte. Men lige så snart disse ord er vel udgået af hr. Niels Westerbys mund, kommer den næste replik, nemlig at så skal vi da i øvrigt lige forøge udgifterne med 12-13 mill. kr. Det er ikke noget ukendt fænomen, men det er ikke nogen holdbar måde at diskutere på.

Hvad angår Københavns universitets forhold, ganske kort dette: de bevillinger, som foreligger i øjeblikket, er blot en af de mange utilstrækkelige sider i behandlingen af vor universitetsudbygning; vi kommer til at tage meget mere sammenhængende stilling til det spørgsmål i løbet af det næste år eller i løbet af det næste par år, og da bliver et beløb på 12 mill. kr. af en forholdsvis beskeden størrelsesorden. Jeg er heller ikke i tvivl om, at de 12 mill. kr. i og for sig ikke forsvinder ud af billedet, når vi nu stemmer hr. Niels Westerbys paradeforslag ned, sådan som det bør stemmes ned. Jeg har den opfattelse, at vi ved behandling af tillægsbevillingslov og andre løbende bevillingsprocesser, som vi jo stadig væk har mulighed for, vil blive nødt til at udtage en række af